

Guardonats amb la Medalla d'Or de la Generalitat 2023

Maria del Mar Bonet (Palma, 1947)

Més de cinquanta anys de trajectòria, en què ha excel·lit com a cantant des de la seva immensa nau balear, exercint d'ambaixadora de la música popular dels Països Catalans als escenaris de tot el món i, col·laborant amb músics de Grècia, Turquia, Síria, Egipte, Tunis, Itàlia, i de totes les cultures de les dues riberes de la Mediterrània, la seva font de inspiració.

Com a compositora, ha contribuït a divulgar l'obra de grans poetes dels Països Catalans i universals. Ho ha fet al Japó, a banda i banda dels Estats Units, a Llatinoamèrica i a tota Europa, i sempre en la seva llengua. Ha cantat amb Milton Nascimento al Brasil, amb Mikis Theodorakis a Grècia, amb Omara Portuondo a Cuba, amb Quilapayún a Xile, i amb Jackson Browne a Califòrnia, (EEUU), amb Lluís Llach i amb Joan Manuel Serrat, d'entre un llarg etcètera d'intercanvis de sons i ritmes, de diàlegs musicals.

Al 2003 va ser guardonada ex-equo amb el Premi Tenco juntament amb Patti Smith i Jane Birkin, a San Remo, a Itàlia.

Els seus inicis daten a finals dels anys 60. Va formar part del col·lectiu dels 16 jutges i, gairebé sis dècades després, la seva presència als principals escenaris del país és constant.

Ha publicat gairebé 40 àlbums discogràfics i el seu extens repertori compta amb més de 500 cançons, on hi trobem títols com *Què volen aquesta gent?*, *Alenar*, *La Balanguera*, *Jim i Mercè*.

Ha rebut el reconeixement de diverses institucions al llarg de tota la seva carrera:

Premis:

- Creu de Sant Jordi de la Generalitat (1984)
- Millor cantant estranger publicat a França per de l'Acadèmia Charles Croos (1984)
- Premi Ramon Llull (1999)
- Premi Tenco (2003), al Festival de San Remo, a Itàlia
- Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona (2006)
- Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya (2007)
- Doctor honoris causa per la Universitat de Lleida (2009)
- Premi Cubadisco per l'Àlbum *Bellver* amb l'Orquestra simfònica de les Illes Balears, a Cuba
- Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts (2011)
- Medalla d'Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (2017)
- Premio Miguel Matamoros de l'UNEAC (Unió d'Escriptors i Artistes de Cuba)

- Premi Martí Gasull i Roig - especial del jurat (2018)
- Premi Nacional de Cultura (2020)
- Doctor honoris causa per la Universitat de Barcelona (2023)

Eliseu Climent i Corberà (Llombai, Ribera Alta, 1940)

Eliseu Climent i Corberà és un activista cultural i editor del País Valencià, conegut pel seu compromís amb la cultura catalana. Llicenciat en Dret per la Universitat de València.

L'any 1968 va funda, juntament amb Rosa Raga, la llibreria i l'editorial Tres i Quatre, que van ser l'embrió d'un projecte cultural centrat en l'àmbit de les publicacions, primer, i poc després obrint-se a la dinamització cultural del País Valencià. També va ser fundador i organitzador dels Premis Octubre, que se celebren des de 1973.

El 1978, Climent va ser fundador, juntament amb Joan Fuster, de la fundació d'Acció Cultural del País Valencià, de la qual n'és president d'honor. Aquesta associació, que té per objectiu promoure i conservar la llengua i el patrimoni cultural del País Valencià, va impulsar el 2006 l'Octubre Centre de Cultura Contemporània.

És també l'editor del setmanari *El Temps*, que es publica a València des del 1984, i de la revista cultural *L'Espill*, fundada el 1979. Va ser responsable de la instal·lació al País Valencià de la xarxa de repetidors de TV3, Canal 33 i Catalunya Ràdio.

És membre i fundador de la Fundació Josep Renau; del Secretariat de l'Ensenyament de l'Idioma, plataforma per al relançament cultural del País Valencià, i del Centre Carles Salvador, dedicat a l'ensenyament de la llengua. Va ser promotor de la creació de la Xarxa Vives d'Universitats el 1994 i, actualment, és president de la Institució Joan Fuster.

És editor del portal web *El Temps de les Arts* des de 2018 i organitzador dels Premis El Temps de les Arts des de 2021.

Premis

Ha rebut, entre d'altres, les següents distincions:

- Creu de Sant Jordi de la Generalitat (1983)
- Premi d'honor de la Fundació Jaume I (1989)
- Premi Nacional de Cultura de la Generalitat (1999)
- Premi APPEC (2003)
- Insígnia d'Or d'UGT-Catalunya (2007)
- Medalla d'Or de la Xarxa Vives d'Universitats (2012)
- Premi Ramon Aramon a la fidelitat lingüística (2014)

Marta Pessarrodona Artigas (Terrassa, 1941)

Poeta, narradora, assagista i traductora, es va iniciar amb el recull *Primers dies de 1968* (1968), seguit d'obres com *Setembre 30* (1969, prologat per Gabriel Ferrater), *Vida privada* (1972), *Memòria* (1979), *A favor meu, nostre* (1981), *Berlin suite* (1985) o *Homenatge a Walter Benjamin* (1989).

Entre les seves publicacions es troben els llibres de poesia *Animals i plantes* (2010) i *Variacions profanes* (2019) i *Tot m'admira. Poesia completa* (1965-2021); i els assajos *Donasses* (2006), *França 1939. La cultura catalana exiliada* (2010 i 2019), *L'exili violeta. Escriptores i artistes catalanes exiliades de 1939* (2010), *Virginia Woolf i el Grup de Bloomsbury* (2013) i *Jacint Verdaguer: una biografia*, amb Narcís Garolera (2016).

La seva tasca literària ha estat lligada a l'estudi i difusió d'autores, catalanes i d'arreu, a través de la traducció, l'anàlisi i la reivindicació de les seves obres. Als seus *Retrats* de figures com Montserrat Roig (1994), Maria Aurèlia Capmany (1996), Frederica Montseny (1998), Mercè Rodoreda (2003 i 2005) i Caterina Albert (2005), amb fotografies de Pilar Aymerich, i s'hi sumen els seus treballs sobre Virginia Woolf i el grup de Bloomsbury, sobre el qual va comissariar una exposició a la Fundació La Caixa, o les traduccions al català d'autores com Doris Lessing, Harold Pinter, Susan Sontag, Simone de Beauvoir o Marguerite Duras.

Coincidint amb el seu vuitantè aniversari, Pessarrodona publica *Tot m'admira. Poesia Completa (1965-2021)*, que recull tota la seva obra poètica.

Els seus orígens se situen a Vallmanya de Pinós (Solsonès), on recentment s'ha descobert una placa en honor seu a la casa pairal de la seva família paterna.

Premis

Al llarg de la seva trajectòria, Pessarrodona ha rebut diversos reconeixements, com ara:

- Creu de Sant Jordi de la Generalitat (1997)
- Premi Enric Prat de la Riba d'articles periodístics (2008)
- Premi Nacional de Cultura (2011)
- Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa (2013)
- Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2019)
- Filla predilecta de Sant Cugat del Vallès (2023)